

и сестритѣ имѣ, които имѣ носѣли тайно храна, анадолцитѣ трѣгнали по домоветѣ, сами ужѣ да дирятѣ скрититѣ, а на дѣло почнали да обиратѣ прикята на булкитѣ и момитѣ, да се подиграватѣ съ честѣта имѣ, да искатѣ сребро, злато, нанизѣ, обеци, огърлици и т. н.

Така, селото било обърнато на адѣ. Писъци, плачове, охканія, мжченически стенания. . . Чуватѣ се удари, мушканія, свѣтятѣ огньове, между които се гърчатѣ поставени мже съ набрѣчкани отѣ болки лица.

Изеднажѣ плачоветѣ на женитѣ спиратѣ. Хлѣтналитѣ очи отѣ сълзи просвѣтватѣ. Сякашѣ единѣ невидимѣ ободрителенѣ лѣхѣ стига отѣ небето и вдѣхновява душитѣ, проводрява челата. Това е великата сила на самозащита; свещениятѣ законѣ на живота пламва. Страхѣтѣ изчезва, настѣпва минута на отчаяна съпротива, на героична самоотбрана.

Женитѣ, нѣжни и миролюбиви създания, назначени да бждатѣ майки, утѣха на живота, да вдѣхватѣ тихото и мирно развитие на челядѣта, отѣ плачеши мжченички се обрѣщатѣ въ лѣвици. Тѣхното сърдце се препълня отѣ писъка на децата, отѣ стенанията на дѣщеритѣ и охканіята на вързанитѣ мже. И минутно само съ единѣ погледѣ, безѣ да приказватѣ, се споразумяватѣ.

Очевидецѣ, писателѣ, младежѣ 18 годишенѣ, Никола Йонковѣ Владикинѣ, ето какѣ описва това трогателно събитие :

— Въ продължение на три дни нашитѣ майки, сестри и лѣли отѣ мирни стопанки се обърнаха въ картагенки. Залисани въ обири, въ жестокости и скотски наслади, турцитѣ не виждаха събралата се женска тѣлпа (купчина). Настѣпи чудна тишина. И ето изеднажѣ, като грѣмъ изѣ ясно небе, се разразява бурята на отмѣщението и самоотбраната. Единѣ гласѣ грѣмко извика: турцитѣ окачватѣ вѣжето на врата на Кочо Курта да го бесятѣ! Като наранени тигрици, женитѣ се спускатѣ, грабватѣ по една суровица или тояга и съ страшенѣ крѣсъкъ на-